

Arrest

**nr. 66 376 van 9 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 mei 2011 van weigering tot herinschrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. VAN DER MOEREN en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 april 1976 is verzoeker naar België gekomen. Op 8 maart 1977 is verzoeker ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 8 december 2008 is verzoeker ambtshalve afgeschreven.

Op 13 december 2010 vraagt verzoeker om opnieuw te worden ingeschreven.

Op 1 februari 2011 wordt aan verzoeker de instructies van verweerder in verband met diens aanwezigheid op het Belgisch grondgebied betekend. Aan verzoeker wordt gevraagd om stukken in te dienen waaruit blijkt dat hij tussen 8 december 2008 tot 13 december 2010 gedurende enige tijd zijn hoofdverblijfplaats had in België zodat hij aantoont dat hij niet langer dan twee jaar afwezig is geweest.

Op 18 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de herinschrijving wordt geweigerd, aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 mei 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene werd op 8/12/2008 ambtshalve geschrapt uit de bevolkingsregister. Op 13/12/2010 heeft hij gevraagd om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst.

Na onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn aanvraag.

Betrokkene heeft namelijk onvoldoende bewijzen geleverd van zijn aanwezigheid in België tijdens de periode vanaf het voorstel tot ambtelijke schrapping op 13/08/2008 tot 13/08/2010. De documenten die betrokkene heeft voorgelegd kunnen echter niet aanvaard worden om de reden dat zij geen enkele bewijskracht hebben. De voorgelegde bankafschriften (29/02/08 – 4/10/10), bankformulier van kluisopzegging (dd 28/12/2009), jaarafrekening van een huurappartement (dd 23/2/11), bankafschrift (dd 17/2/11) en een energie-afrekening (april 2010 – maart 2011) bewijzen niet onomstotelijk dat betrokkene zelf aanwezig was in betwiste periode. Immers, geen van de documenten zijn door hem ondertekend, of vereisten zijn persoonlijke aanwezigheid in het Rijk.

Overeenkomstig artikel 42 quinquies § 7 van de wet van 15/12/1980 wordt het duurzaam verblijfsrecht verloren door een afwezigheid van meer dan 2 achtereenvolgende jaren uit het Rijk. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, moet daarom vastgesteld worden dat betrokkene het duurzaam verblijfsrecht heeft verloren.

Betrokkene kan uiteraard een nieuwe aanvraag van een verklaring van inschrijving indienen overeenkomstig de bijlage 19 (KB 08.10.1981) op basis van zijn huidige activiteiten in België (werknemer, zelfstandige, student) of als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Mits voorlegging van de nodige stavingsdocumenten kan de verblijfssituatie van betrokkene opnieuw in orde worden gebracht.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert de schending aan van artikel 42 quinquies, § 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Aangezien er een schending van artikel 42 quinquies § 7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorhanden is doordat Dienst Vreemdelingenzaken in de beslissing dd. 18/5/2011 stelt dat verzoeker zijn duurzaam verblijfsrecht heeft verloren en zijn ambtshalve schrapping van 8/12/2008 dient behouden te blijven, daar verzoeker onvoldoende bewijzen kan leveren van zijn aanwezigheid in België in de periode tussen 13/8/2008 en 13/8/2010 (stuk 3).

Dat verzoeker in deze periode tussen 13/8/2008 en 13/8/2010 evenwel wel effectief in België verbleef.

- Dat verzoeker immers sinds 2001 ononderbroken op het adres te Turnhout, (...) 2 verblijft, alwaar hij verblijft in het appartement dat op de eerste verdieping rechts is gelegen en in werkelijkheid bus nummer 2 draagt.

Dat de huurovereenkomst van verzoeker evenwel foutief vermeldt dat verzoeker het appartement met bus nummer 3 huurt (stuk 13), hetgeen in werkelijkheid bus nummer 2 dient te zijn.

Dat verzoeker dan ook dacht dat hij op het appartement met bus nummer 3 woonachtig was, alwaar hij zijn domicilie aanvroeg (stuk 18).

Dat er vervolgens een wijkagent ter plaatse kwam en deze wijkagent vaststelde dat verzoeker effectief woonachtig was op het adres te Turnhout, (...) 2, op het appartement rechts boven.

Dat deze wijkagent, evenals verzoeker, evenwel niet wist dat het appartement rechts boven in werkelijkheid bus nummer 2 draagt, mogelijks eveneens door het feit dat naast de deurbellen van het appartementsgebouw enkel de naam van de bewoner vermeld wordt en geen nummer.

Dat verzoeker op 11/5/2002 dan ook werd ingeschreven op het appartement met bus nummer 3 (stuk 18).

Dat bovendien de briefwisseling van het makelaarskantoor dat steeds optrad voor de verhuurster van het appartement reeds van in het begin verstuurd werd naar het appartement met bus nummer 3, hetgeen de overtuiging van verzoeker dat hij op het appartement met bus nummer 3 woonde, alleen maar versterkte (stuk 4 en 14).

Dat, wanneer er in 2008 een nieuwe buurman kwam wonen in het appartement dat in werkelijkheid bus nummer 3 draagt, verzoeker dan ook niet kon weten dat er alsdan voor hem problemen zouden optreden.

Dat deze buurman immers zijn intrek nam in het appartement met bus nummer 3, daar waar verzoeker woonachtig was in het appartement dat in werkelijkheid bus nummer 2 draagt en beiden elkaar dan ook niet in de weg liepen.

Dat verzoeker evenwel niet wist dat deze buurman een huurovereenkomst sloot aangaande het appartement met bus nummer 3, daar verzoeker in de overtuiging was dat hij het appartement met bus nummer 3 huurde en verzoeker alsdan gewoon kon blijven wonen in het appartement dat hij toen bewoonde.

Aangezien verzoeker dan ook niet wist dat, wanneer deze buurman zijn wijziging van domicilie ging aangeven en er alsdan een wijkagent ter plaatse kwam, dit gevolgen zou hebben voor zijn verblijfsrecht.

Dat de wijkagent evenwel vaststelde dat er een andere persoon dan verzoeker woonachtig was op het appartement met nummer 3, zodoende er op 13/8/2008 een voorstel werd gedaan tot ambtshalve schrapping van verzoeker uit het bevolkingsregister.

Dat in de daarop volgende maanden niet anders dan kon worden vastgesteld dat verzoeker niet langer woonachtig was op het appartement met bus nummer 3, daar verzoeker nooit woonachtig was op dit appartement en verzoeker reeds van in het begin woonachtig is op het appartementsgebouw met bus nummer 2.

Dat verzoeker op 8/12/2008 dan ook, buiten zijn medeweten om, ambtshalve geschrapt werd uit het bevolkingsregister (stuk 18).

Dat er voor verzoeker alsdan evenwel niets veranderde, daar hij op hetzelfde appartement als voorheen woonde en er voor hem geen wijzigingen merkbaar waren.

Dat ook de briefwisseling van het makelaarskantoor dat optrad voor de verhuurster nog steeds toekwam op het adres met bus nummer 3 (stuk 15 en 16) en verzoeker dan ook onmogelijk kon weten dat hij op het appartement met bus nummer 2 woonachtig was.

Dat het slechts in september 2010 was dat verzoeker vernam dat hij sinds 8/12/2008 ambtshalve werd geschrapt, wanneer de dochter van verzoeker, V.M., zich wilde laten gaan inschrijven bij verzoeker op het appartement met bus nummer 3, waar verzoeker tot dan nog steeds dacht dat hij woonde.

Dat verzoeker thans verscheidene stukken bijbrengt welke bewijzen dat hij in de periode tussen het voorstel tot ambtelijke schrapping op 13/8/2008 en 13/8/2010 effectief woonachtig was te Turnhout, (...) 2, doch op het appartement met bus nummer 2.

- Dat verzoeker vooreerst facturen van Electrabel bijbrengt welke betrekking hebben op deze periode tussen 13/8/2008 en 13/8/2010 (stuk 5).

Dat deze facturen steeds werden verzonden naar "(...) 2", zonder evenwel enige nummer van bus te preciseren en deze facturen door de postbode dan ook op naam werden gesorteerd en in de brievenbus van verzoeker werden gedeponneerd (stuk 5).

Dat verzoeker deze facturen, aangezien ze op zijn naam stonden en hij aldaar woonde, steeds onmiddellijk betaalde (stuk 17).

Dat bij een aandachtige bestudering van deze facturen duidelijk wordt dat deze facturen in hoofde van verzoeker het verbruik van het juiste appartement aanrekenen, met name dat van het appartement met bus nummer 2 (stuk 5).

Dat verzoeker voor het verbruik van het appartement met bus nummer 2 dan ook in de periode tussen 2/4/2008 en 1/4/2009 een bedrag van 451,006 vooraf betaalde en het verbruik voor deze periode voor het appartement met bus nummer 2 alsdan in totaal 519,76€ bedroeg (stuk 5.1), hetgeen door Electrabel als een normaal verbruik wordt beschouwd (stuk

5.12).

Dat er ook in de periode tussen 11/2/2009 en 28/2/2010 op het appartement met bus nummer 2 een normaal verbruik werd aangerekend van 412,93€ (stuk 5.12), evenals er in de periode tussen 1/3/2010 en 3/2/2011 eveneens een normaal gebruik was (stuk 5.13).

Dat aldus duidelijk is dat er op het appartement met bus nummer 2 een normaal verbruik was van elektriciteit, welke elektriciteit steeds verbruikt en betaald werd door verzoeker (stuk 17).

- Dat verzoeker eveneens aan de hand van loketbewerkingen bij de Fortis Bank in Turnhout in de periode tussen 29/2/2008 en 4/10/2010 kan bewijzen dat hij alsdan in Turnhout verbleef (stuk 6).

Dat deze loketverrichtingen immers vereisen dat verzoeker zelf een opdracht geeft aan de loketbediende om een bepaalde verrichting met zijn kapitaal te doen of om aldaar een cheque te innen welke op zijn naam stond.

Dat al deze bewijzen van loketverrichtingen bovendien een elektronische handtekening dragen van de loketbediende (bv. W.L.: 141200802290000525 (stuk 6.1) –J. C.: 141200803280000532 (stuk 6.2)).

Dat de echtheid van deze stukken dan ook niet betwist kan worden en deze stukken aldus duidelijk aantonen dat verzoeker alsdan aan het loket van de Fortis Bank te Turnhout-Centrum aanwezig was en aan de loketbediende opdrachten gaf aangaande zijn gelden of aldaar een cheque in de welke op zijn naam was uitgeschreven.

- Aangezien ook stuk 8, zijnde een schrijven van de vorige raadsman van verzoeker dd. 19/2/2009 aantoonst dat verzoeker alsdan woonachtig was op het appartement te (...) 2 in Turnhout (stuk 8).

Aangezien deze brief immers aangetekend werd verzonden naar verzoeker (stuk 8), waarbij verzoeker deze brief wel zelf dient afgetekend te hebben, daar het immers onmogelijk is om zonder volmacht een aangetekend schrijven van iemand anders te in ontvangst te nemen en verzoeker hiertoe nooit een volmacht heeft gegeven aan een andere persoon.

Dat verzoeker dit schrijven bovendien binnen de 15 dagen dient te hebben afgetekend en in ontvangst te hebben genomen, daar in het andere geval dit aangetekend schrijven na 15 dagen wordt teruggezonden naar de afzender, in welk geval verzoeker dit schrijven niet in zijn bezit kon hebben.

Dat verzoeker na het ontvangst van dit schrijven bovendien contact opnam met dit advocatenkantoor teneinde afkortingen te vragen van 100,00€, welke eerste afkorting door verzoeker werd verricht op 11/3/2009 (stuk 6.6), zijnde binnen minder dan 3 weken na de verzending van dit aangetekend schrijven.

Dat verzoeker dan ook onmiddellijk reageerde op dit schrijven en van dit schrijven dan ook onmiddellijk dient kennis te hebben genomen.

Dat het kwijtschrift van deze betaling van 11/3/2009 bovendien de originele handtekening draagt van verzoeker (stuk 6.6).

- Dat aan de hand van deze loketberichten bovendien wordt aangetoond dat in 2009, nadat de nieuwe bewoner op appartement met bus nummer 3 was ingeschreven, nog steeds huur betaalde aan mevrouw I.H., zijnde de verhuurster van het appartementsgebouw te Turnhout, (...) 2 (stuk 6.11).

- Aangezien de verhuurster, mevrouw I.H., sinds 2011 beroep doet op een nieuw makelaarskantoor. P., in opvolging van V. Vastgoed en Verzekeringen.

Aangezien dit nieuw makelaarskantoor bij schrijven dd. 23/2/2011 aan verzoeker kosten aanrekent voor de verwarming en het water voor de jaren 2008, 2009 en een deel van het jaar 2010 (stuk 12).

Dat verzoeker alsdan dan ook effectief in het appartementsgebouw dient te hebben gewoond, daar anders de verhuurster met wie de huurovereenkomsten worden gesloten, niet aan het makelaarskantoor zou aangeven dat de verwarming en het water voor die periode dienen aangerekend te worden aan verzoeker.

Dat indien mevrouw H. immers een nieuwe huurovereenkomst had gesloten met nieuwe huurder voor het appartement met bus nummer 2, het verbruik voor dit appartement niet aangerekend zou worden aan verzoeker, doch wel aan de nieuwe huurder.

Dat voor de verwarming bovendien wordt voorzien in een individuele afrekening per appartement (stuk 12), zodoende er in 2008, 2009 en het begin van 2010 zeker iemand in het appartement met bus nummer 2 dient te hebben gewoond, daar de afrekening anders 0,00€ zou bedragen, of alleszins veel minder dan 2.083,20€ (stuk 12).

- Aangezien uit stuk 7 van verzoeker volgt dat de zichtrekening bij Fortis Bank, welke verzoeker op 26/7/2001 opende bij het filiaal te Turnhout-Centrum (stuk 7 en 6), in 2011 nog steeds beheerd werd door dit filiaal (stuk 7).

- Aangezien verzoeker in 2009 bovendien zijn cheques tot uitbetaling van zijn werkloosheidsuitkeringen nog steeds ontving op het adres te (...)2 bus 3, alwaar verzoeker alsdan dacht dat hij nog woonde (stuk 9).

Dat het feit dat deze cheques werden afgescheurd, bewijst dat verzoeker deze cheques in ontvangst nam en verzoeker deze cheques binnen korte termijn aanbod bij de Post (stuk 9).

Dat het immers de postdiensten zijn die deze cheque losscheuren en alsdan de uitbetaling verrichten aan verzoeker.

Dat indien verzoeker deze cheques niet zou geïnd hebben, deze cheques dan ook nog niet losgescheurd zouden zijn.

- Dat verzoeker alsdan bovendien in de maand november 2009 geen cheque mocht ontvangen, hetgeen hij reeds op 10/11/2009, zijnde na 10 dagen, aangaf bij de Post (stuk 10.1), waarna hem een nieuwe cheque werd aangeboden op 7/12/2009 (stuk 10.2 en 9.3)

Dat verzoeker alsdan op het adres te (...) 2 dient te hebben gewoond, daar hij anders niet onmiddellijk kan nagaan of er al dan niet een cheque met zijn werkloosheidsuitkering, welke werden verzonden naar het adres te (...) 2, werd ontvangen.

- Aangezien de fiscale fiche aangaande de werkloosheidsuitkeringen voor het jaar 2009 en 2010 eveneens verzonden werd naar het adres te (...) 2 (stuk 11).

Aangezien verzoeker deze fiscale fiche dient aan te wenden om zijn aanslagbiljet van de personenbelasting in te vullen.

Dat verzoeker dan ook deze fiscale fiche diende ontvangen te hebben, daar het voor verzoeker anders onmogelijk was om een correcte aangifte van zijn personenbelasting te doen.

- Dat al de hier aangehaalde elementen dan ook duidelijk aantonen dat verzoeker in de periode tussen 13/8/2008 en 13/8/2010 in België woonde, op het adres te Turnhout, (...) 2, op het appartement dat in werkelijkheid bus nummer 2 draagt.

Dat de beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken dd. 18/5/2011 dan ook een schending inhoudt van artikel 42 quinquies §7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en deze beslissing dient nietig verklaard te worden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2 In de nota met opmerkingen zet verweerder het volgende uiteen:

"In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van art. 42 quinquies §7 van de wet van 15 december 1980.

Art. 42 quinquies §7 van de wet van 15 december 1980 stelt:

§ 7. Wanneer een duurzaam recht op verblijf werd verkregen, kan het slechts worden verloren door een afwezigheid van meer dan twee achtereenvolgende jaren uit het Rijk.

Verzoeker stelt ten eerste dat de ambtshalve schrapping d.d. 8 december 2008 onterecht gebeurd zou zijn. Hij wijst dienaangaande op een foutief busnummer, vermeld in de huurovereenkomst en het feit dat hij desgevallend op een verkeerd nummer werd ingeschreven. Reden waarom vervolgens de woonstcontroles negatief zouden zijn geweest.

Ten tweede stelt verzoeker dat hij, gedurende de betwiste periode van 8 december 2008 tot 13 december 2010, in België is blijven wonen. Hij voegt dienaangaande bijkomende stukken bij het verzoekschrift.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat, wat betreft de ambtshalve afvoering van verzoeker, in zoverre enige geloofwaardigheid kan worden gehecht aan diens uitleg dienaangaande, deze minstens te wijten is aan verzoekers eigen onoplettendheid: hij is zelf nalatig geweest door een verkeerd adres op te geven.

Verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat het grondige onderzoek, dat een ambtshalve schrapping voorafgaat, onnauwkeurig gevoerd zou zijn geweest.

Alleszins dient vastgesteld te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is zich hierover uit te spreken.

Met betrekking tot de thans voorgelegde stukken die verzoekers aanwezigheid in België zouden moeten aantonen ten tijde van de betwiste periode:

in zoverre verzoeker thans nieuwe stukken voegt bij zijn verzoekschrift, heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat deze geen afbreuk kunnen doen aan de motieven van de thans bestreden beslissing. Verwerende partij kon immers met deze stukken geen rekening houden, aangezien zij haar niet bekend waren.

Verwerende partij merkt bovendien op dat verzoeker ruimschoots de tijd werd geboden om de benodigde stukken voor te leggen. Het weze opgemerkt dat verzoeker bovendien op 1 februari 2011 nog in kennis werd gesteld van een schrijven dat verduidelijkingen bevatte met betrekking tot het soort van stukken dat diende voorgelegd te worden.

Met betrekking tot de stukken die werden voorgelegd, voorafgaand aan de thans bestreden beslissing:

-facturen van Electrabel:

Verweerder merkt op dat deze facturen op zich niet aantonen dat verzoeker aanwezig was in België. Het eventueel normaal verbruik van energie toont evenmin onomstotelijk aan dat verzoeker persoonlijk aanwezig was in het appartement. De betalingsbewijzen van de facturen betreffen nieuwe stukken, zodat wat dat betreft, naar de opmerking supra kan verwezen worden.

-loketbewerkingen bij Fortis:

Verwerende partij merkt op dat een loketbewerking niet noodzakelijk dient te gebeuren door de titularis van de rekening. Zo kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een volmacht op de rekening, waarvan geen spoor terug te vinden is op het bewijs van de verrichting.

-aangetekende brief van vorige raadsman:

Verwerende partij merkt op dat een aangetekend schrijven louter een formele bevestiging (bewijs) betreft van het effectief verzonden zijn van de brief. Deze manier van verzenden garandeert echter niet dat de bestemming deze brief persoonlijk in ontvangst neemt. Verzoeker stelt terecht dat, indien hij niet aanwezig was op het moment van aanbieding door de postbode, hij binnen de 15 dagen de zending kan afhalen in het postkantoor. Deze afhaling kan echter ook gebeuren door een derde met volmacht.

-cheques tot uitbetaling van werkloosheidsuitkeringen:

Verzoekers vage redenering laat niet toe te besluiten dat hij effectief aanwezig diende te zijn in België om een postcheque te ontvangen. Het causaal verband tussen de inning enerzijds en de afscheuring van de cheque anderzijds kan niet overtuigen. Een postcheque wordt immers onder omslag door de Post aan de begunstigde overgemaakt. De begunstigde begeeft zich vervolgens met de cheque naar de Post waar vervolgens de inning kan gebeuren. In casu werden geen bewijzen van inning voorgelegd.

-fiscale fiche:

Verzoeker stelt dat hij de fiscale fiche diende aan te wenden om zijn aanslagbiljet van de Personenbelasting in te vullen. Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de loutere ontvangst van de fiscale fiche niet onomstotelijk aantoont dat verzoeker zijn hoofdverblijfplaats had in België op dat moment.

-tot slot merkt verweerder nog op dat het feit dat verzoeker nog huur betaalde aan mevrouw H. of dat het makelaarskantoor kosten aanrekent voor de verwarming van de jaren 2008, 2009 en een deel van 2010, evenmin de aanwezigheid van verzoeker in België veronderstelt.

Desgevallend concludeert de bestreden beslissing terecht dat onvoldoende bewijzen worden voorgelegd van verzoekers aanwezigheid in België tijdens de periode van 13 december 2008 tot 13 december 2010, zijnde het moment van de aanvraag tot wederinschrijving.

Verwerende partij merkt op dat verzoeker op 1 februari 2011 in kennis werd gesteld van het feit dat de reeds voorgelegde documenten onvoldoende waren en dat hij documenten diende voor te leggen, die ondertekend waren door hem en een derde, een PV, bankverrichtingen met de handtekening van betrokkene, contracten allerhande zoals bvb een huurcontract, terugbetalingsbewijzen ziekenfonds, raadplegingen in een ziekenhuis, loonbriefjes of andere bewijzen waaruit ontegensprekelijk de aanwezigheid van betrokkene in België blijkt gedurende de betwiste periode, quod non.

Het enig middel is ongegrond."

2.3 De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 42quinquies, § 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Voormeld artikel bepaalt: *"Wanneer een duurzaam recht op verblijf werd verkregen, kan het slechts worden verloren door een afwezigheid van meer dan twee achtereenvolgende jaren uit het Rijk."*

In essentie stelt verzoeker dat hij sinds 2001 ononderbroken verblijft op het adres te Turnhout, in een appartement met bus nummer 2 doch jarenlang meende dat het bus nummer 3 betrof. Verzoeker verwijst naar zijn huurovereenkomst dat bus nummer 3 vermeldt en de inschrijving in de gemeenteregisters op 11 mei 2002 op het appartement met bus nummer 3. Ten bewijze voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift de huurovereenkomst en een verklaring van de ambtenaar van de burgerlijke stand met betrekking tot de historiek van de adressen. De Raad stelt aldus vast dat verzoeker oorspronkelijk werd ingeschreven door de gemeente op het appartement met bus nummer 3, daar waar verzoeker thans vast stelt dat hij feitelijk woonde op het appartement met bus nummer 2. De ambtshalve schrapping uit de gemeenteregisters op 8 december 2008 was volgens verzoeker het gevolg van de inschrijving van een 'nieuwe' huurder van het appartement met bus nummer 3. Verzoeker stelt slechts recent op de hoogte te zijn van de ambtshalve schrapping omdat zijn dochter zich in september 2010 aanmeldde op de gemeente om te worden ingeschreven op het adres van haar vader. Ter terechtzitting bevestigt de raadsvrouw van verzoeker dat hij niet is verhuisd van appartement en dat hij in 2002, na controle door de wijkagent is ingeschreven in de gemeenteregisters op bus nummer 3 terwijl het nummer 2 moest zijn.

De Raad stelt vast, overeenkomstig de bijgevoegde stukken en de stukken in het administratief dossier, dat er sinds 2001 verwarring bestaat over het juiste bus-nummer of appartement-nummer waarin verzoeker feitelijk woont. Verzoeker woont blijkbaar in het appartement met bus nummer 2, daar waar hij op 11 mei 2002, na controle door de wijkagent, ingeschreven was op het appartement met bus nummer 3. Ten gevolge van deze materiële vergissing werd verzoeker ambtshalve afgevoerd uit de gemeenteregisters in 2008 aangezien een 'nieuwe' huurder werd aangetroffen door de wijkagent op het appartement met bus nummer 3. Waar verweerder in de nota met opmerkingen stelt dat verzoeker *"zelf nalatig (is) geweest door een verkeerd adres op te geven"* kan hij niet worden gevolgd. Het gemeentebestuur heeft immers tot taak de gemeenteregisters bij te houden en de effectieve woonplaats van de burgers in zijn gemeente te controleren. Het is niet omdat er zich bij de inschrijving een materiële vergissing heeft voorgedaan met betrekking tot de vermelding van de woonplaats van verzoeker, dat verzoeker zijn duurzaam recht op verblijf verliest. Het verlies van zijn duurzaam recht op verblijf is immers het gevolg van de ambtshalve afvoering uit de registers sinds 8 december 2008 dat het gevolg is van de materiële fout in de vermelding van het busnummer bij de inschrijving in de registers op 11 mei 2002. Verweerder stelt in de nota dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het grondige onderzoek dat een ambtshalve schrapping voorafgaat, onnauwkeurig zou zijn geweest. De Raad kan echter uit de stukken van het administratief dossier, geen onderzoek van de gemeente, voorafgaand aan de ambtshalve schrapping uit de registers, vaststellen. Bij gebrek aan stukken waaruit een onderzoek door de gemeente, voorafgaand aan de schrapping uit de registers, zou blijken kan evenmin worden nagegaan of dit onderzoek nauwkeurig zou zijn uitgevoerd. Verzoeker heeft een begin van bewijs geleverd voor wat de materiële vergissing van het busnummer betreft. Aangezien het verlies van zijn duurzaam verblijfsrecht het gevolg is van de ambtshalve schrapping in 2008, dat het gevolg is van een

materiële vergissing in 2002 aangezien verzoeker op een verkeerd busnummer werd ingeschreven in de gemeenteregisters, dient de schending van artikel 42^{quinqies}, § 7 van de Vreemdelingenwet te worden aangenomen.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 mei 2011, met name de weigering tot herinschrijving, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN